

Ködöböcz Gábor

„valaki engem kiszemelt / valamire valakikért”

Kaiser László egri estje elé

A Kaiser Lászlóról alkotott kép több egymást erősítő mozaikból áll össze: költő, író, tanár, dramaturg, szerkesztő, kiadó, stúdióvezető, irodalomszervező és – aféle egyszemélyes intézményként – a magyar kultúra egyik legelkötelezettebb és legönzetlenebb híve és mentora.

Ezen belül pedig Eger, még pontosabban az egri kötődésű szerzők legodaadóbb támogatója, aki minden nemes törekvést és minden jó ügyet felkaroló szolgálatával évtizedek óta hangsúlyosan van jelen városunk irodalmi-kulturális életének alakításában. Az életvitelszerűen másutt élők közül talán senki sem áldozott annyit az egri kultúra oltárán, mint a könyvkiadó Kaiser László.

Legalább tucatnyira tehető azon egri szerzőknek a száma, akik az általa vezetett Hungarovox Kiadónál jelenhettek meg – esetenként nem is egy – hanem több kötettel. Bakacsi Ernő és Holló József a két legkiugróbb példa, de másokat (Anga Mária, Cs. Varga István, Sipos Erzsébet, Bagi István) is említhetünk. Kaiser László nemcsak kiadja, hanem – minő ritkaság ez manapság – fáradságot nem ismerő altruizmussal és példaszzerű áldozatvállalással menedzseli is a könyveket. A szerzőknek – a Budapesten és Egerben szervezett kötetbemutatókon – szakmailag és erkölcsileg is óriási támogatást jelent az ő személyes jelenléte.

Kaiser László úgyszólván már hazajár Egerbe. A Bródy Sándor Könyvtárban tett s mindig élményt adó látogatásainak száma hovatovább olybá tűnik, mint réten a fűszál, s mint égen a csillag. Az *Agria* folyóiratban közzétett változatos műfajú publikációiról már nem is szólva.

Miközben adventi jókívánságokkal és nagy-nagy szeretettel köszöntöm körünkben Kaiser Lászlót, azt kívánom, hogy a jövőben is gyakran üdvözölhessük őt Egerben! Kérem, hogy jöjjön minden olyan alkalommal, amikor az értékmentés és értékteremtés jegyében – a magyar irodalom üdvére és a Fennvaló nagyobb dicsőségére – vállalva és együtt szolgálhatjuk az egyetemes magyar irodalom s ezen belül az egri kultúra ügyét.

Lacikám, Isten hozott, érezd magad otthon!

(Elhangzott az egri Bródy Sándor Könyvtárban, 2017. december 12-én)

Mihályi Molnár László

Annyi csak

már annyi csak
hogy itt vagyunk
elkoptott
az otthonunk

hazánk
itt lent
szétszakadt
martaléknak
ez maradt
nem őrzi
szent hét lakat
és az ősi
szép szavak
forrásában
vér fakad

a kifakult
ég alatt
omalozó
vén falak
azt se mondják
védd magad
már annyi csak
hogy még vagyunk

...elkésve
vagy túl korán?
dereng az ég
kél talán...

Honvág

talán
de mégse

talán az ég se
talán a fákat
talán az ágat
talán a vérünk
mi bennünk vágat
és a tavaszban
és a patakban
és ki se mondott
varázsszavakban
virágsziromban
illatban
ízben
csókok sebhelye
lüktet a szívben
mint ahogy tegnap
és ezer éve
majd ez az emlék
lép örökébe
mert ez a forrás
el nem apadhat
és akik isszák
újra vigadnak
újra megérik
fényben a létet
egy picit napban
tűnt ezer évet

Találkozás szavaink erdejében (Gál Sándor születésnapjára)

...és összegyűlünk mind
akik még látunk
egy tisztáson
az erdő közepén
mert hisszük azt
hogymégis rátalálunk
utunkra
innen felfelé

keressük az örök igazságot
mindent
ami jó és szép
s a szavakban
a nagy találkozások
felragyognak
Betlehem egén

összegyűlünk
találkozni ismét
felmérve a szavak
erdejét
a gyökerestől
kidöntött nagy fákat
sudár fenyőt
s az árva csemetét

mert ez az erdő
ez itt
a miénk
bár tűz égette
és tarolta vihar
pusztították
idegen baltások
és felejtí már
sok-sok fiatal

de itt az erdő
szavak rengetegje
s a tisztáson
áll ősi otthonunk
és minden költő
erdőmester benne
és minden fája
éltető dalunk

madársereg a
lombkoronában
ezer hangon szóló
menedék
és ezredévek ősi
ütemére
zendül az erdő
Nap és Hold felé
táncra perdül
az apró bokrokon
harmatcseppben
a hajnali fény
és hulló csendbe
burkolja a vágját
a csírákat hajtó
őszi televény

... és összegyűlünk
mind akik még látunk
és érezzük
hogyerőt ad a szó
mert ez a dallam
amitzeng az erdő
ez a dal
még anyánktól való

Gál Sándor

A magyar széppróza napja

Komárom 2018. február 18.

A nemzet legfőbb attribútuma az anyanyelv. Minden ezáltal történik meg velünk és bennünk.

Aki ezt a természetes létfolyamatot nem képes megérteni, az az emberi kapcsolatok alapértékeit sem biztos, hogy használni tudja.

Ebből következik, hogy az egy nyelvhez tartozó közösségek természetes – ösztönös – megnyilatkozása az egymás keresése, segítése, és fölemelése. Minden ilyen szándék, természeténél fogva, közösségerősítő lehetőség, ha értelmes célokat tűz ki maga elé, s ha azokat képes megvalósítani.

Ma és itt ennek a lehetőségnek, a Magyar Széppróza Napjának ünnepi útra-indításának perceit éljük át, itt a két Komáromot összekötő valós és szellemi híd létrehozásával Jókai Mór születésnapján.

Aki látja, hogy napjainkban mi történik a hozzánk közelebb eső világban, kell, hogy érezze, velem együtt az együvé tartozás, az anyanyelvi kötelék folyamatos védelmét és ébrentartását. Ebből következően hiszem, s nyugodtan kimondva állíthatom is, hogy a Magyar Széppróza Napját az Egyetemes Magyar Irodalom egésze teszi hitelessé, s mindenkori újravidézésre alkalmassá.

Hogy mindez beteljesülhessen, tisztelt hölgyeim és uraim, vigyáznunk kell erre a kincsre!

Nem szabad elveszni hagyni Tulajdon Fő Neveinket – anyanyelvünk hercegeit. Óvnunk, vigyáznunk kell őket mindenhol, és minden időben, ahogy e rendezvényünk névadója tette és emelte példává számunkra.

Jókai Mór életműve, elegáns nyelvi emelkedettsége belülről világító, szellemi katedrálissá emelkedett, s kiállta több, mint másfél évszázad minden próbáját, őrizve a nemzet legfőbb kincsét, anyanyelvünket, benne, s általa a magyarság összetartozásának és egységének szimbólumát.

Jókai nyomdokán haladva, a mi nemzedékünk föladata ma nem több és nem kevesebb, minthogy ezt az örökséget őrizzük és gyarapítsuk a Magyar Széppróza Napjának értéké emelt méltóságával és méltóságában. Legyen a mai nap az Egyetemes Magyar Irodalom békéjének a napja.

Induljon el Jókai Mór szülővárosából minden közeli és távoli magyar égtáj felé, őrizve és gyarapítva anyanyelvünket, kultúránkat, történelmünket egy-egységként.

Legyen holnap, s legyünk méltók e holnapra!